

основних підходів державного управління на різних рівнях та їх взаємодію між собою.

Список використаних джерел

1. Алексеев В. М. Удосконалення управління комунальною власністю в Україні: організаційно-теоретичні засади : навч. посіб. Чернівці: Технодрук, 2013. 216 с.
2. Ніколаєв В. П. Зміцнення фінансового стану комунальної галузі. *Фінанси України*. 2013. № 6. С. 75-81.
3. Ісаєнко Д. В. Стратегія формування державної соціальної політики регулювання розвитку житлового будівництва в Україні. *Публічне управління: теорія та практика* : зб. наук. пр. Асоціації докторів наук з державного управління. Харків : Вид-во «ДокНаукДержУпр». 2011. Вип. 4 (8). С. 96-102.
4. Кільницький О. Чому в Україні не вдалося створити конкурентний енергоринок. *Mind*. 2019. URL: <https://mind.ua/publications/20201253> (дата звернення: 24.02.2020).
5. Домбровський О. «Зелений» тариф. Кінець ери дорогої енергетики для України. *Економічна правда*. 2019. URL: <https://www.epravda.com.ua/publications/2019/03/13/645847/> (дата звернення: 24.02.2020).
6. Строкань Т. М. Модель розвитку житлово-комунального господарства на сучасному етапі. *Теорія і практика перебудови економіки*: зб. наук. праць. Черкаси: ЧПТ, 2011. С. 173-176.

МІЖНАРОДНА МІГРАЦІЯ РОБОЧОЇ СИЛИ

Лаленко Ю.Р.

Науковий керівник – Рибак Г.І., канд. екон. наук, доцент

В даний час міжнародні економічні відносини стають все ширше і різноманітніше. Розвиток сучасних засобів комунікацій, транспорту, уніфікація законодавства і відкритість економіки дозволяють все вільніше переміщення між країнами не тільки товарів і послуг, але і факторів виробництва. Одним з факторів виробництва, що володіє високою мобільністю, є робоча сила. Міграція робочої сили стає однією з важливих форм міжнародних економічних відносин.

Міжнародна міграція робочої сили є частиною міграційних процесів, що відбуваються в світі. Поряд з трудовою міграцією виділяють вимушену міграцію, яка стає наслідком військових політичних подій, переслідування на етнічному та релігійному ґрунті, що змушують населення змінювати місце проживання (біженці). За оцінками ООН, число міжнародних мігрантів швидко зростає. Якщо в 1990 році їх чисельність становила 153 млн. осіб, то в 2017 р. – 258 млн. чоловік. Абсолютний приріст склав 105 млн. чоловік. За даними Світового банку, в 2016 р кількість біженців у світі досягла 17,2 млн. чоловік, або трохи менше 7 % від 250 млн. міжнародних мігрантів.

За оцінками, найбільше мігрантів виїхало з Індії: за межами цієї країни проживають близько 17 млн. осіб, що народилися в ній. На другому місці Мексика 13 млн. осіб, які залишили країну. Серед лідерів також Росія, Китай, Бангладеш, Сирія, Пакистан і Україна: кількість тих, що виїхали з кожної з цих країн коливається від 6 млн. до 11 млн. осіб. Статистичні дані говорять, що 50 % всіх міжнародних мігрантів живуть в 10 країнах і територіях, 67 % - в 20 країнах.

Більше половини мігрантів – вихідці з розвинених країн, країн з перехідною економікою. Дивлячись статистику, цифри шокують, бо за останні п'ять років промислово розвинені країни прийняли 12 млн. мігрантів, тобто, якщо так рахувати, то в середньому приплив мігрантів складає 2,3 млн. чоловік. З кожним роком ця цифра зростає.

Розглядаючи структуру міжнародних міграційних потоків можна відзначити, що за останнє десятиліття значно збільшилася кількість біженців. За оцінками ООН, кількість біженців і шукачів притулку, знижувалася до 2005 року, коли вона склала 13,3 млн. осіб, або 7,0 % від загального числа міжнародних мігрантів. До середини 2017 року вона зросла до 25,9 млн., перевищивши значення всіх попередніх років, для яких проводилася оцінка. Однак у загальній чисельності міжнародних мігрантів частка біженців піднялася лише до 10 % (10,2 % в 2015 р. і 10,1 % в 2017 р.), що нижче значень 1990 р. (12,3 %) і 1995 р. (11,1 %).

Це говорить про те, що число мігрантів, які перетинають міжнародні кордони з соціально-економічних причин, не пов'язаних із врятуванням життя та пошуком притулку, зростало швидше, ніж число біженців. Таким чином, саме трудова міграція або міграція робочої сили є основою міграційних процесів сучасного світу.

Загалом міжнародна міграція робочої сили є одним із об'єктивних підстав становлення цілісної міжнародної системи. У той час проблема вільної міграції є небезпечною для урядів як у політичному, так і соціальному аспектах. Міжнародна міграція робочої сили зумовлена чинниками внутрішньо-економічного розвитку кожної окремої країни, а також зовнішніми чинниками: станом міжнародної економіки в цілому та економічними зв'язками між країнами та кореляцією в доходах населення між країнами.

Для України питання міжнародної міграції стоїть дуже гостро. Сьогодні уряд навіть не може надати точної цифри мігрантів, що знаходяться за межами країни. Важливим є те, що виїжджають саме кваліфіковані кадри. Серед висококваліфікованих працівників – це лікарі, IT-фахівці, науковці – фізики, хіміки, біологи. Серед представників робочого класу є великий попит на кухарів. Відповідно до останнього дослідження Міжнародної організації з міграції (2015 рік) найпопуля-

рніші напрямки міграції – це Польща, Росія, Чехія та Італія. Але найголовніше те, що кількість мігрантів з України постійно зростає. Міжнародна організація з міграції прогнозує у 2050 році 32,9 млн. населення в Україні.

Україна помітно поступається більшості європейських країн за рівнем та якістю життя населення, і саме це спонукає до переїзду частину активних і амбітних осіб, які вбачають у міграції надійний спосіб поліпшення свого життя. Мігранти прагнуть не тільки вищих заробітків (хоча цей чинник є найважливішим), а і спокійного, стабільного життя у місцях, де безпечно середовище, доступна якісна медицина, гарні дороги і транспорт, чисті вулиці й повітря. Відповідно, головною стратегією запобігання відтоку населення з країни має стати забезпечення не лише економічної стабільності, а й створення інфраструктури та можливостей до якісного і здорового життя населення з можливістю розвитку та з забезпеченням свобод.

СЦЕНАРІЙ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ ПІД ВПЛИВОМ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Шарган К.С.

Науковий керівник – Рибак Г.І., канд. екон. наук, доцент

Поступальний розвиток цивілізації, світової економіки призводить до неминучих інтеграційних процесів між державами. Найбільш універсальним виявом цих процесів стала глобалізація, що набула надзвичайного поширення за останню чверть минулого століття. Глобалізація товарних ринків формує нові моделі поведінки споживачів на цільових закордонних ринках, обумовлює необхідність удосконалення технологій міжнародної маркетингової діяльності, зокрема формування та розвиток глобальних брендів.

Метою дослідження є теоретичне обґрунтування та аналіз впливу факторів глобалізації на розвиток економіки України.

Економічна глобалізація означає збільшення взаємозалежності національних економік усього світу, зумовлене швидким зростанням руху через кордони товарів, послуг, технологій та капіталу. Тоді як глобалізація бізнесу зосереджена навколо зменшення регуляції міжнародної торгівлі й тарифів, податків та інших перешкод глобальній торгівлі, економічна глобалізація є процесом інтеграції між країнами, що формує світового ринок. Залежно від парадигми економічну глобалізацію можна розглядати і як позитивне, і як негативне явище.

В загальному вигляді до позитивних наслідків можна віднести: в першу чергу, поглиблення спеціалізації й міжнародного поділу праці, що підвищує середній рівня; економію на масштабах виробництва, що